

انجمن ملی سلاح: مخالف محدودیت‌های سلاح گرم در امریکای امروز

■ Robert Spitzer

استاد دانشگاه

تیراندازی‌های کور در سوپرمارکتی در بوفالوی نیویورک و مدرسه ابتدایی در اوالد تگزاس، فقط با ۱۰ روز فاصله از یکدیگر، باز هم مباحثه ملی آشنای اسلحه را شعله‌ور می‌سازد که بعد از تیراندازی‌های غمبار ۲۰۱۲ و ۲۰۱۸ در مدارس نیوتاون، کنتیکت و پارکلند فلوریدا در گرفت.

بسیاری از آمریکاییان، انجمن ملی سلاح را به‌خاطر عقیم گذاشتن قوانین اسلحه مقصر می‌شمارند که در صورت تصویب شاید می‌توانست از تراژدی‌های اخیر و بسیاری از تراژدی‌های دیگر پیشگیری کند.

به رغم نزدیکی زمانی و مکانی به تیراندازی تگزاس، انجمن ملی سلاح طبق برنامه قرار است در ۲۷-۲۹ مه ۲۰۲۲ کنوانسیون سالانه خود را برگزار نماید. در این کنوانسیون، دو سخنران برجسته یعنی دونالد ترامپ، رئیس جمهور سابق و سناتور تد کروز یکی از جمهوری خواهان تگزاس حضور خواهند داشت.

من پس از دهه‌ها پژوهش و نگارش درباره چگونگی و چرایی نفوذ انجمن ملی سلاح بر سیاست‌های ملی اسلحه، شاهد بوده‌ام که این روایت در چند سال اخیر دچار چرخش غیرمنتظره‌ای شده که تردیدهای جدیدی در مورد شهرت و اعتبار شکست‌ناپذیری این سازمان را مطرح می‌سازد.

همچنین، انجمن ملی سلاح به شکل‌گیری قانون ملی سلاح گرم ۱۹۳۴ یاری رساند و دو نفر از رهبران این سازمان در برابر کنگره در خصوص این قانون مهم به تفصیل گواهی دادند. آنها هرچند با اکراه اصلی این قانون نظیر محدودسازی سلاح گنگستری را پذیرفتند که شامل ثبت ملی مسلسل‌ها و شات‌گان‌های قنداق کوتاه و مالیات‌بندی سنگین برای آنها می‌شد، اما آنها با ثبت شات‌گان مخالف بودند و این شرط از اولین قانون مهم ملی اسلحه کشور حذف شد. چند دهه بعد، در مبارزه حقوقی که در پی ترور رئیس جمهور جان اف کندی در گرفت و در بحبوحه نگرانی‌های فزاینده درباره جرم و جنایت، انجمن ملی سلاح با شرط ثبت ملی دیگری که به همه اسلحه‌های گرم تعلق می‌گرفت مخالفت کرد. کنگره نهایتاً این شرط را از قانون کنترل اسلحه مصوب ۱۹۶۸ حذف نمود.

با این حال در طول این دوره، انجمن ملی سلاح بیش از همه بر تیراندازی، شکار و سایر فعالیت‌های تفریحی متمرکز شد، هرچند که به مخالفت خود با قوانین جدید اسلحه خصوصاً با اعضای آن ادامه داد.

تا اوایل دهه ۱۹۷۰، گروه دگراندیش در انجمن ملی سلاح معتقد بود که این سازمان در مباحثه ملی بر سر اسلحه شکست خورده و دلیل آن محافظه‌کاری بیش از اندازه و سیاسی نبودن کافی است. مناقشه در کنوانسیون سالانه ۱۹۷۷ انجمن ملی سلاح در گرفت و دگراندیشان با محافظه‌کاران قدیمی مخالفت کردند.

از این نقطه به بعد، انجمن ملی سلاح سیاسی‌تر و در دفاع از به اصطلاح «حق اسلحه» تندرتر از همیشه شد، چیزی که این سازمان آن را تحت متمم دوم بیش از پیش بدون قید و شرط تعریف می‌کرد.

یکی از نشانه‌های میزان تغییر انجمن ملی سلاح را در اینجا می‌توان دید: متمم دوم حق حمل اسلحه هرگز در ۱۸۸ صفحه گواهی کنگره در خصوص قانون اسلحه ۱۹۳۴ مطرح نشد. امروزه، این سازمان این واژگان را شعار خود کرده و پیوسته به آنها استناد می‌کند.

انجمن ملی سلاح تا اواسط دهه ۱۹۷۰ از دوره انتظار برای خرید کلت کمری پشتیبانی می‌کرد. با این حال، از آن زمان تاکنون، این سازمان با این

نسبت به مخالفت با قوانین جدید اسلحه متعهد است. در حقیقت، یافته‌های «مرکز پژوهش پیو» در ۲۰۱۷ بیانگر آن بود که حدود ۱۴ میلیون نفر خود را با این گروه شناسایی می‌کنند اما با هر مقیاسی، این اقلیت کوچکی از حدود ۲۶۰ میلیون رأی‌دهنده آمریکایی است.

اما پشتیبانی از حق اسلحه به یک محک آزمون برای محافظه‌کاری جمهوری خواه بدل شده است و به صورت بخش لاینفک برنامه‌های اصلی حزب سیاسی در آمده است. این تمرکز نافذ بر مسائل مربوط به اسلحه، حتی زمانی که سازمان با نابسامانی مواجه است، تأثیر انجمن ملی سلاح را همچنان ارتقا می‌بخشد. این بدان معناست که حفاظت از حق اسلحه و پیشبرد آن به وسیله جنبش محافظه‌کارانه وسیع‌تر به جلو حرکت می‌کند و دیگر نیازی نیست که خود انجمن ملی سلاح تمام مسئولیت‌های کار را متقبل شود.

ترامپ نیز همانند جرج دبلیو بوش رابطه خوبی با انجمن ملی سلاح داشت. انجمن ملی سلاح جزویکی از پرشورترین حامیان انتخاباتی او در ۲۰۱۶ بود که ۳۱ میلیون دلار به کمپین ریاست جمهوری او کمک کرد.

زمانی که ترامپ به وزارت دادگستری دستور داد پیش‌نویس قانون ممنوعیت نوعی تجهیزات اسلحه را تهیه کنند و پشتیبانی دیر هنگام خود را پس از تیراندازی پارکلند برای بهبود بررسی پیشینه خرید اسلحه نشان داد، نسبت به مواضع مورد تأیید انجمن ملی سلاح وفادار بود. او همچنین از مسلح کردن معلمان پشتیبانی می‌کرد که از دیگر طرح‌های پیشنهادی انجمن ملی سلاح به شمار می‌رفت.

تنها یک اختلاف جزئی میان دولت ترامپ و انجمن ملی سلاح ظهور یافت: تمایل ظاهری او برای بالا بردن حداقل سن خرید سلاح تهاجمی از ۱۸ سال به ۲۱ سال که اتفاق نیفتاد. در سال ۲۰۲۲، یک سال پس از آنکه ترامپ مسند ریاست جمهوری را ترک کرد، افراد ۱۸ ساله از جمله افراد مسلحی که ادعا می‌شد مسئول تیراندازی کور در اوالد و بوفالو بودند توانستند به‌طور قانونی سلاح گرم خریداری کنند.

در سیاست، پیروزی معمولاً از آن کسی است که بموقع حاضر شود و

انجمن ملی سلاح توانسته بموقع حاضر باشد و از زمان تیراندازی نیوتاون تمام تلاش‌های فدرال را برای محدودسازی اسلحه منکوب نماید. با وجود این، انجمن ملی سلاح همیشه برنده نیست. حداقل ۲۵ ایالت مقررات جدید اسلحه خود را ظرف پنج سال از آن تراژدی تصویب کرده بودند.

■ عواقب احکام دادگاه عالی

تیراندازی‌های اخیر ممکن است حامیان کنترل اسلحه را برانگیزد تا خشم عمومی را بسیج کنند و انگیزه رأی‌دهندگان انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۲ را که حامی مقررات سختگیرانه‌تر برای سلاح گرم هستند، خاموش سازند. اما در اینجا یک عامل غیرقابل پیش‌بینی وجود دارد: دادگاه عالی بزودی رأی خود را در مورد پرونده کلوب هفت تیر و تفنگ ایالت نیویورک در برابر برون صادر خواهد کرد که مهم‌ترین پرونده در مورد حق اسلحه است که در چند سال اخیر مورد رسیدگی قرار داده است. این احتمال وجود دارد که دادگاه قانون دیرپای الزام مجوز هفت تیر نیویورک را لغو نماید که حق حمله اسلحه را در ملا عام در ایالات متحده آمریکا گسترش می‌دهد. چنین تصمیمی می‌تواند مباحثه درباره اسلحه در آمریکا را بیش از پیش متلاطم سازد.

موضوع مخالفت کرده است. این سازمان با شدت در برابر تصویب دوره انتظار پنج روز کاری و بررسی پیشینه برای خرید کلت کمری در ۱۹۳۳ جنگید که البته سرانجام با موفقیت به تصویب رسید. تأثیر انجمن ملی سلاح طی دوره ریاست جمهوری اسلحه‌پسند جرج بوش به اوج خود رسید که از مواضع این گروه با آغوش باز استقبال کرد. از جمله کارهایی که دولت او انجام داد این بود که به ممنوعیت سلاح تهاجمی پایان داد و از اولویت قانونی انجمن ملی سلاح یعنی تصویب مصونیت‌های مسئولیت ویژه برای صنعت اسلحه‌سازی، قانون حفاظت تجارت قانونی اسلحه پشتیبانی کرد.

■ بر خور داری از متحد کلخ سفید همه چیز نیست

به رغم موفقیت‌های گذشته، انجمن ملی سلاح عمدتاً از درون خود سازمان متحمل ضربه است که این امر بحران وجودی این سازمان را تسریع کرده است. مهم‌تر از همه اینکه تحقیق صورت‌گرفته از سوی دادستان کل نیویورک در ۲۰۲۰ نشانگر اتهامات گسترده در مورد پارتی‌بازی‌های لجام‌گسیخته، فساد، ثباتی و تقلب است. تا حدودی به‌خاطر افشای این موارد، اعضای انجمن ملی سلاح ظاهراً از ۵ میلیون عضو به حدود ۴.۵ میلیون عضو تنزل یافته است.

با این حال به رغم این روند، جامعه اسلحه عوام در برنامه خود برارستی

انجمن ملی سلاح با بیش از ۱۵۰ سال سابقه، سه دوره متمایز را به خود دیده است. در ابتدا، دغدغه اصلی این گروه، مهارت در تیراندازی بود. سپس این سازمان، قبل از آن‌که به نیروی سیاسی شده غیرمنعطف بدل شود، نقش نسبتاً سازنده‌ای در ارتباط با محدودیت‌های مربوط به مالکیت اسلحه با رعایت اصول ایمن ایفا کرد.

انجمن ملی سلاح در سال ۱۸۷۱ به‌وسیله دو کهنه‌سرباز جنگ‌های داخلی از ایالت‌های شمالی تشکیل شد که شاهد عدم مهارت سربازان عادی در استفاده از اسلحه بودند.

این سازمان در ابتدا به پشتیبانی دولت منجمله کمک‌های مالی برای مسابقات تیراندازی و سلاح مازاد متکی بود. این اشانتیون‌ها که تا دهه ۱۹۷۰ ادامه داشت، مشوق نیرومندی برای مشتاقان اسلحه فراهم آورد تا به انجمن ملی سلاح بپیوندند.

پس از ممنوعیت قاچاق مشروبات الکلی که باعث شعله‌ور شدن درگیری‌های گنگستری شد، انجمن ملی سلاح در آماده‌سازی تلاش‌های سیاسی جهت تدوین سیاست ملی اسلحه در دهه ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ نقش ایفا کرد. این سازمان اقداماتی نظیر الزامی کردن مجوز حمل اسلحه و حتی دوره انتظار برای خرید اسلحه پشتیبانی کرد.